

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid58052/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)*

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

3

Nr. 284. - I.

1.

Livet med sin Brude-Skare
Drager ind ad Salems Bye.
Luften syntes sød, som Manna,
Af hans Pølges Hosianna.
Palmer gik med hine klare
Jubel-Toner op i Skye.
Livet med &c.

2.

Tænk engang, og dog maae tage
Mod den elsktes frække Nejl!
Derfor Kind og Øje falmer
Mit iblant de søde Psalmer;
Og maae øse Tuare-Luge
Paa den glade Højtids Vej.
Tænk engang &c.

4

3.

Fyrgetive Aar derefter
Saleml fik en anden Giæst,

Nummereringen. Romertallene over salmerne er den originale nummerering; arabertallene er i denne som i flere tidligere udgaver indføjet af praktiske grunde, fortløbende fra *Troens rare Klenodte*. De i originalens trykkefejlsliste angivne fejl er i nærværende udgave rettet uden angivelse.

Nr. 284 - I. Original. En adventssalme, digtet over evangeliet til f. søndag i advent, Mt. 21, 1-9: Jesu indtog, her set som den historiske begivenhed med juleen, skuffelsen og den efterfølgende straffedom over Jerusalem. — 1, 1: Livet] Jesus, Joh. 11, 25; 14, 6; Kol. 3, 4; *Brude-Skare*] brudefølge. — 1, 2: *Saleml*] Jerusalem. — 1, 3: *Wozna]* 2. Mos. 16, 4-15. — 1, 4: *Hosanna]* Julets dag, hebraisk juletræ. — 1, 5-6: *Medens Mattans-bereftningen* om indtoget kun omtaler øgrenen af træerne, hedder det i Joh. 12, 13, at de, der gik Jesus i møde, »tog palmegrene»; her i verset er tanken, at de løfter palmegrene i vejret samtidig med, at det jublende hosannaråb stiger op mod himlen. — 2, 2: *den elskte]* Jerusalem, »Sions datter», Mt. 21, 5. — 2, 4: *de søde Psalmer]* folkeskarens lovsang, Mt. 21, 9. — 2, 5-6: Ved indtoget gred Jesus over Jerusalem, Lk. 19, 41 flg.

Ørnen med de glubske Unger,
Krig og Oprør, Pest og Hunger,
Sig ved dette Aadsel hæfter,
 Jusl til samme Højtids Fæst.
Fyrgetive Aar &c.

Nr. 285. - II.

1.

Her er Sang paa Juda Bierge!
Siger Zion: See! Din Gud,
 Ærens Konge, er tilslæde,
 Dig i Purpur-Dragt at klæde.
Ja din Brudgom og din Væрге
 Bringer selv det søde Bud.
Her er Sang &c.

2.

Zion! han dig elsker meget,
 Han har vundet dig i Tog.
 Lad din Gield dig ikke hindre,
 Og din Armod meget mindre!
Hvad han har, er nu dit eget.
 Zion! Zion! troe ham dog.
Zion! han dig &c.

3, 3-5: Genklang af Mt. 24, 28: »Hvor et Aadsel er, did skal ørnene forsamles: Ørnen] den rumerske arm. — 3, 5: *just til samme Højtids Fæst*, Titus begyndte Jerusalems belejring lige før påske i året 70, se Josefus, Jødernes krig. 5. 3, 1; 5, 13, 7.

Nr. 285 — II. Original. Adventssølvne over Mt. 21, 1-9: Jesu indtog, her set som udtryk for hans frelstillbud, besvaret med menighedens lovsang. — 1, 2-6 er ment som omskrivning af Mt. 21, 8, men har genklang af Sl. 24, 7 flg. og af adventssalmen »Fryd dig, du Christi brud« i Kinges salmebog, hvor det i v. 2 hedder: »Her rider ærens konning, Gæd dig, du Zions dronning«. — 1, 2: *siger Zion*] imperativ: sig til Zion. — 1, 3: *det søde Bud*] budskabet om, at bruden skal høre dronningedragt (*Purpur*). — V. 2: *Zion, der i 1, 2 vel endnu er ment som det historiske Slon = Jerusalem*, er her gledet over til at betegne den kristne menighed. — 2, 2: *i Tog*] i felttog, i kamp. — 2, 3: *din Gield*] din syndegæld; den er ingen hindring, fordi Jesus har betalt den, Mt. 20, 28; Kol. 2, 14. — 2, 4: *Armod*] åndelig fattigdom, som netop er forudsætningen for frelsen, Mt. 5, 3.